

MISIJNÝ INFORMÁTOR

Ročník 2021 / Číslo 1

www.skmisia.ch

SVÄTÉ LEŇOŠENIE

Bol som chlapec vo veku základnej školy, keď sme s rodičmi boli na dovolenke. Navštívili sme kdesi nedelňú sv. omšu, nepamätám sa, kde to bolo, spomínam si iba na to, že na bohoslužbe nebolo veľa ľudí a kázal, predpokladám, novokňaz. Usudzoval som tak preto, lebo starší kňaz si nechal otvorené dvere do sakristie a v čase kázne veľmi pozorne počúval, čo mladý rozpráva. Jeho myšlienka bola práve na tému o svätom ničnerobení. Neviem, či sa dá niekedy „ničnerobiť“ a predovšetkým s mladým vekom, kedy sme stále v pohybe, sa tento pojem zlučuje iba ťažko. Časom však všetci začneme stále výraznejšie vnímať potrebu relaxu. Skúsme to vnímať ako znamenie aj pre náš duchovný život. O relaxe sa píše, hovorí a túži sa po ňom. Čo je ale relax?

Máme veľa možností, ako v ničnerobení tráviť čas, no nie vždy nám to pomáha. Relax – čuduj sa svete – si žiada celého človeka. Nielen telo, ale i duch a duša si žiadajú svoje. Starozákonný siedmy deň odpočinku, ktorý už židovský ľud vnímal ako deň strávený pred Bohom a s Bohom, nie je náhodný biblický odkaz. Je to znamenie, že všetko pracovné, služobné, rutinné má svoje prerušenie, aby svet stíchol pred dielom stvorenia – života, pred Bohom, ktorý sa k nám prihovára. Preto Vám chcem popriať letný čas, v ktorom mnohí dostanete priestor na relax, aby to bol požehnaný čas ničnerobenia v Božom Duchu – žasnutím nad Božím dielom, ktoré vyúsťuje do vďačnosti. V rytme času objaviť tento fenomén je relaxom a balzomom i pre dušu. Krásne leto. Misionár

PUTUJTE S NAMI DO REICHENAU A EINSIEDELN

Reichenau - púť k úcte sv. Cyrila a sv. Metoda v nemeckom Reichenau je v tomto roku 9.7.2022 o 17:00. Po sv. omši bude možnosť občerstvenia v blízkej reštaurácii Zum alten Mesmer. Máme rezervovaných 30 miest.

Einsiedeln - mariánska púť do Einsiedeln sa bude konať v nedeľu 11.9.2022 o 12:30. Účasť prisľúbil o. biskup Stolárik, sídelný biskup rožňavský. Možnosť sviatosti zmierenia od 10:30, po sv. omši možnosť obeda v blízkej reštaurácii Drei Könige. Záujem o obed prosím nahlásiť cez webovú stránku www.skmisia.ch v druhej polovici augusta.

HISTORICKO-LITURGICKÝ POHĽAD NA PODÁVANIE SVÄTÉHO PRIJÍMANIA NA RUKU

Šírenie koronavírusu Covid-19 poznačilo život na celom svete. Prijaté opatrenia súvisiace s touto pandémiou sa dotkli nielen ekonomickej oblasti spoločnosti, ale výrazne zmenili formy náboženského života veriacich. V roku 2019 zrejme nik netušil, že za krátko nebudú bežné dostupné verejné bohoslužby, alebo nebude možnosť spoločne sláviť Veľkonočné sviatky, ktoré sú srdcom liturgického roku. Jedným z opatrení, ktoré prijala KBS, bol aj spôsob podávania svätého prijímania na ruku. Konferencia biskupov Slovenska svoje stanovisko tlmočila cez TTKBS v nasledujúcom znení:

„V rámci preventívnych opatrení voči šíreniu ochorenia Covid-19 slovenskí biskupi odsúhlasili, aby sa pri bohoslužbách na celom území Slovenska až do odvolania sväté prijímanie rozdávalo do rúk. Podľa odborníkov je pri podávaní svätého prijímania na ruku omnoho menšie nebezpečenstvo prenosu vírusu. Preto žiadame kňazov, aby veriacich

náležite poučiť o zachovaní úcty a o spôsobe prijímania Eucharistie na ruku: veriaci majú pristupovať tak, že predložia ruky spojené vo výške hrude. Kňaz položí Eucharistiu na otvorenú dlaň veriaceho a ten si ju sám druhou rukou vloží do úst pred kňazom. Potom odíde na svoje miesto. Treba dbať na to, aby prijímajúci neodišiel s Eucharistiou v ruke. Kto z vážneho dôvodu Eucharistiu do rúk prijať nemôže, nech príde celkom na záver, a požiada o prijatie do úst.“

Konferencia biskupov Slovenska si plne uvedomila závažnosť dôsledkov šírenia epidémie a zo svojej strany urobila zodpovedné kroky, ktoré by mohli zabrániť šíreniu nákazy. Vo svojom vyhlásení sa odvoláva na odborníkov, ktorí poukazujú na zníženie nebezpečenstva prenosu vírusu pri podávaní svätého prijímania na ruku. V tomto nariadení tiež vyzývajú kňazov, aby poučili veriacich o zachovávaní úcty k Eucharistii. Vyhlásenie stručne popisuje aj spôsob prijímania svätého prijímania na ruku a neeliminuje možnosť prijímania do úst, ak je na to vážny dôvod.

Rozhodnutie Konferencie biskupov ohľadom spôsobu prijímania eucharistie vyvolalo rôzne reakcie. Väčšina ľudí akceptovala rozhodnutie biskupov, ale nechýbali ani tí, ktorí neboli ochotní akceptovať tento spôsob prijímania. Dokonca boli prípady, kedy sa niektorí ľudia rozhodli radšej nepristupovať k svätému prijímaniu, ako by mali prijímať do ruky, lebo to považovali za neúčtivé. Pod vplyvom takého postoja sa spôsob prijímania začal stávať prameňom rozdelenia medzi veriacimi, hoci Eucharistia je sviatosťou jednoty.

LÁMANIE A DÁVANIE CHLEBA V JEŽIŠOVEJ DOBE A SVEDECTVÁ PODÁVANIA SVÄTÉHO PRIJÍMANIA NA RUKU

Východiskovým rozmerom pre porozumenie spôsobu prijímania je Posledná večera, ktorú Ježiš slávil so svojimi učeníkmi. Svedectvá o Poslednej večeri sú zaznamenané u synoptických evanjelistov Matúšovi, Markovi, Lukášovi a popis tejto večere podáva aj svätý Pavol vo svojom Prvom liste Korintánom. Evanjelista Matúš podáva správu o Poslednej večeri týmito slovami: „Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom,

hovoriac: "Vezmite a jedzte: toto je moje telo." Z týchto slov je zjavné, že Ježiš rozdával učeníkom konsekrovaný chlieb a oni ho sami jedli. Podobne ako otec rodiny pri židovskej hostine, tak aj Ježiš pri Poslednej večeri podával účastníkom hostiny chlieb do rúk a oni ho sami rukami jedli. Pri židovskom stolovaní sa totiž jedlo rukami. Svedectvo evanjelia tiež hovorí, že Ježiš lámal chlieb. Chlieb sa teda nekrájal, ale sa lámal na kúsky, aby ho bolo možné rozdať spolustolujúcim, podobne, ako to evanjelista Marek opisuje pri nasýtení zástupu: „Potom vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal chleby a dával svojim učeníkom, aby im ich rozdávali.“

Ak by sme nazreli do svedectiev prvých storočí, jedno z najvýrečnejších svedectiev o podávaní svätého prijímania na ruku pochádza od svätého Cyrila Jeruzalemského (315-387), ktorý vo svojej piatej mystagogickej katechéze podáva tento popis prijímania:

Keď prichádzaš k prijímaniu, nepristupuj tak, že by si vystieral dlane alebo prsty od seba roztahoval, ale urob svoju ľavú ruku akoby trónom pre pravú, ktorá má prijať Kráľa a keď si vyhlbil dlaň prijmi telo Kristovo a odpovedz amen. Po tom, čo si opatrne posvätil svoje oči dotykom svätého Tela, prijmi ho a dávaj pozor, aby ti nič z neho neodpadlo, lebo čo by ti odpadlo, to by bolo ako z tvojich vlastných údov stratené. Povedz mi: keby ti niekto dal zlatý prach, nedržal by si ho so všetkou starostlivosťou a nedával by si pozor, aby ti nič z neho nespadlo a nestratilo sa? Či sa nemusíš oveľa pozornejšie starať, aby ti neodpadla nijaká omrvinka z toho, čo je drahocennejšie ako zlato a drahokam?

Z textu katechézy sv. Cyrila Jeruzalemského je zjavné, že v 4. storočí bola Eucharistia kladená prijímajúcemu na ruku. Sv.

Cyril Jeruzalemský upozorňuje na to, aké gesto rúk má prijímanie sprevádzať, čo má prijímajúci povedať, s akou pozornosťou má prijímať a zdôrazňuje postoj pokory a úcty, s ktorou má pristupovať k Eucharistii. Opis podávania prijímania na ruku, o ktorom sa zmieňuje Cyril Jeruzalemský nie je iba ojedinelým textom, ale historické pramene prvých deviatich storočí dosvedčujú, že prijímanie Kristovho Tela na ruku bolo zaužívané v celej Cirkvi.

Sv. Cyprián (+ 258) vo svojom diele O odpadlíkoch spomína, že veriaci, keď prijme Chlieb do otvorenej dlane, má ju potom zatvoriť a otvorí ju po tom, čo sa vráti na svoje miesto, kde prijme Eucharistiu. Sv. Ambróz (339-397) tvrdí, že „je to ruka, ktorá prinesie pokrm do úst... prostredníctvom ruky ponúkame a prijímame nebeskú sviatosť.“ Sv. Augustín (354-430) odporúča prijať Pánovo telo coniunctis manibus, teda so spojenými rukami. Z Egyptských otcov o podávaní prijímania na ruku svedčí sv. Klement Alexandrijský (+ 215) vo svojom diele Stromata I. Biskup Dionízus Alexandrijský (+ 264/5), odvolávajúc sa na pápeža sv. Sixta II (+258), zdôvodňuje, prečo nesúhlasil so znovu pokrstením kresťana, ktorý bol pokrstený heretikmi: „Keďže už dlhé obdobie počúval eucharistickú modlitbu a hovoril Amen spolu s veriacimi (s vernými), približoval sa k oltáru a natáhal ruky, aby prijímal posvätný pokrm; prijal pokrm a chutnal telo a krv Pána, preto som sa nemohol odvážiť znovu ho pokrstiť.“ Aj v Sýrii bolo samozrejým podávanie prijímania na ruku. Svedčia o tom viacerí otcovia, napríklad Afraate (+ po 345), sv. Bazil (+ 379), sv. Gregor Naziánsky (+ 390) a Teodor z Círu (+ 466). Svätý Ján Zlatoústý (cca 347-407) vo svojej tretej homílii napomína veriacich, aby si uvedomili, koho berú do svojej ruky; aby tie ruky, ktoré sa dotýkajú takého veľkého daru, neboli poškvrnené zločinom:

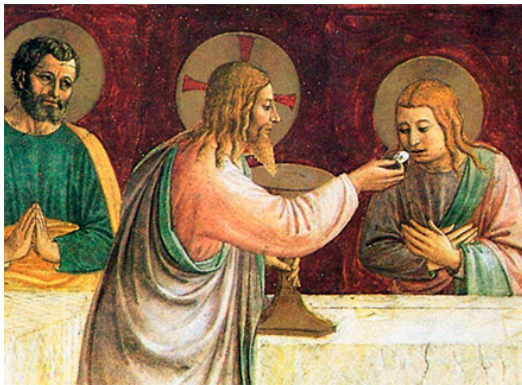
„Povedz mi, išiel by si k Eucharistii s neumytými rukami? Myslím si, že nie. Radšej by si na prijímanie nešiel, ako so špinavými rukami. V tejto malej záležitosti si tak veľmi pozorný; odvážiš sa potom prijať Eucharistiu s nečistou dušou? Teraz držíš rukami Pánovo telo na krátky čas, zatiaľ čo v duši zostane navždy.“ V šiestej homílii sv. Ján Zlatoústý poznamenáva: „Serafín sa neodvážil vziať horiace uhlie rukou, ale ho vzal kliešťami, zatiaľ čo ty prijímaš rukou. Ak hľadáš na dôstojnosť týchto dvoch skutočností, táto je oveľa väčšia ako tá, ktorej sa dotýkal Serafín...“ Ján Zlatoústý upozorňuje, že tento dar veriaci nevzal iba do svojich rúk, ale si ho vložil do úst a preto si má chrániť svoj jazyk pred všetkými špinavými a pomstychtivými slovami.

O prijímaní na ruku v Španielsku svedčí dokumentácia z koncilov v Zaragoze (380) a v Tolede (400). Podávanie prijímania do rúk však bolo niekedy spojené aj so zneužitím Eucharistie. Preto Španielske synody deklarovali, že kto prijme Eucharistiu a nepožije ju, nech je považovaný za sacrilegus. Taktiež Pectorius (Autun) z Gálie z 5.-6. storočia spomína prijímanie Eucharistie na ruku. V Gálii však ženy nesmeli prijať Telo Kristovo na holú ruku, ale museli si ju zakryť bielym ručníčkom. O prijímaní na ruku hovorí aj synoda v Trulle (692) a Capitulare ecclesiastici ordinis z 8. storočia.

PODÁVANIE SVÄTÉHO PRIJÍMANIA PO DRUHOM VATIKÁNSKOM KONCILE

Podávanie svätého prijímania na ruku trvalo až do 9. storočia. V snahe o prehĺbenie väčšej úcty voči Eucharistii sa od 9. storočia postupne ustálil spôsob prijímania do úst, ktorý pretrvával až do druhej polovice 20. storočia. Hoci konštitúcia Druhého vatikánskeho koncilu

o posvätnej liturgii, Sacrosanctum concilium, konkrétne nehovorí o spôsobe prijímania, predsa v niektorých západoeurópskych krajinách sa začali vyskytovať tendencie podávania Eucharistie na ruku. Keďže tento zvyk sa rýchlo šíril, biskupské konferencie sa obrátili na Apoštolskú stolicu. Na základe odpovedí biskupov bola, dňa 29. mája 1969, zverejnená inštrukcia Memoriale Domini. Inštrukcia poukazuje na to, že slávenie Eucharistie ako aj spôsob svätého prijímania nebol v dejinách Cirkvi vždy jednotný. Hoci inštrukcia pobáda k prijímaniu do úst, ponecháva na zvážení biskupských konferencií, kde už podávanie prijímania na ruku má svoje korene, aby po dôkladnom preštudovaní zaslala svoju žiadosť o schválenie Apoštolskej stolici.

O podávaní svätého prijímania na ruku píše aj pápež Ján Pavol II. vo svojom liste Dominicae Cenaе o Eucharistickom tajomstve a kulte z 24. februára 1980. V liste pápež spomína aj prípady neúcty k sviatostným eucharistickým spôsobom, hoci dodáva: „Keď o tom píšem, nechcem sa nijako dotknúť osôb, ktoré prijímajú eucharistického Krista "na ruku" - tam, kde je to dovolené - a robia to v duchu hlbokej úcty a nábožnosti.“ Aj pápežovi Benediktovi XVI. osobitne záležalo na úcte k Eucharistii. Okrem mnohých textov, ktoré zasvätil

Eucharistii, pápež Benedikt XVI. pri pontifikálnych svätých omšiach nechával prijímať Eucharistiu po kľáčačky a do úst. Týmto svojím gestom nemenil disciplínu spôsobu prijímania Eucharistie vo všeobecnosti, veď väčšina európskych biskupských konferencií už mala povolenie z Ríma, ktoré sa týkalo prijímania na ruku.

Mimoriadne závažnou je súčasná situácia pandémie, kvôli ktorej veriaci na Slovensku začali prijímať Eucharistiu na ruku bez dlhšej prípravy, aby tak predišli nákaze. Jestvuje mnoho bolestných skúseností, ktoré hovoria o strate životov tých, ktorí nerespektovali alebo podceňovali nariadenia a odporúčania Konferencie biskupov Slovenska. Zodpovedný prístup k daru života odráža aj Inštrukcia, ktorú adresoval veriacim Mons. Stanislav Zvolenský, kde jasne rozlišuje medzi Božím príkazom a cirkevným prikázanim: „Záväzným pre každého kňaza je spôsob podávania Eucharistie na ruku, lebo je menej rizikový na možné šírenie epidémie a tým spôsobom zodpovedá viac požiadavke Piateho Božieho prikázania, aby sme chránili zdravie a život našich bratov a sestier, a vlastné zdravie a vlastný život. Zároveň pripomínam, že ochrana zdravia a života je ustanovená Božím príkazom, spôsob podávania Eucharistie je stanovený cirkevným prikázanim.“ Dejiny liturgie nám ukazujú, že spôsob prijímania Eucharistie v priebehu časov prechádzal zmenami. Je ťažké posúdiť, či viera v reálnu prítomnosť Krista v Eucharistii – u tých, ktorí prijímajú na ruku – je menšia ako u tých, ktorí prijímajú do úst. Stačí sa započúvať do slov sv. Cyrila Jeruzalemského, v ktorých popisuje spôsob prijímania a ktoré sú plné úcty a bázne voči Eucharistickému Kristovi. Dôležitý je predovšetkým postoj srdca a ochota formovať svoj život podľa príkladu Ježiša, ktorý sa nám v Eucharistii dáva za pokrm. (Vlastimil Dufka SJ)

PÔSTNA DUCHOVNÁ OBNOVA

Komunita veriacich Slovákov sa stretla dňa 2. apríla 2022 v Zürichu na duchovnej obnove, ktorej hlavným kazateľom bol dominikán Samuel Peter Lovás. Témou stretnutia bolo Svätosť a vojna. V prednáške nám otec Samuel priblížil kritériá spravodlivej vojny podľa sv. Tomáša Akvinského a poukázal nám, aké chyby sa môžu stať osudnými pre náš duchovný život. Nezabudol nám pripomenúť, ako bojovať proti nezriadenej sebaláske, kde potrebuje každý človek tri hlavné zbrane: čistotu úmyslu, postupné sebazapieranie a habituálnu sústredenosť. V záverečnej časti prednášky vyzdvihol slová sv. Jána Pavla II., že našou úlohou je poukazovať na jas tej pravdy, ktorou je sám Ježiš Kristus. Toto nám umožňuje dar Ducha Svätého, Duch pravdy, slobody a lásky.

Po prednáške nasledovala Eucharistická adorácia, počas ktorej sa veriaci ponorili do

úprimného dialógu s Bohom a stretnutia boli ukončené svätou omšou. Veriaci mali možnosť prístupit' k Sviatosti zmierenia a pripraviť sa duchovne na sviatky Veľkej Noci.

V mene všetkých zúčastnených veriacich chcem touto cestou vyjadriť vďačnosť nášmu kazateľovi otcovi Samuelovi za dôstojný priebeh pôstnej duchovnej obnovy a za každé slovo, ktoré vstúpil do našich srdiec. (EB)

DUCHOVNÁ OBNOVA MLADÝCH

Vdňoch 3.-6. júna sa zúčastnilo 18 veriacich zo Slovenskej katolíckej misie na turičnej duchovnej obnove. Tá sa opäť po dvoch rokoch presunula do malebnej dedinky Flüeli Ranft, kde pred 600 rokmi žil svätý Niklaus von Flüe. Impulzy obnovy viedol otec Martin Michalíček, ktorý pozýval k úvahám nad vlastným životom a poslaním, ktoré v ňom každý človek má. Program pozostával okrem prednášok aj z každodennej svätej omše, adorácie, ruženca a prechádzok v prírode.

Tento spoločne strávený čas pomohol všetkým zúčastneným nielen duchovne podrásť, ale prispel aj k upevneniu spoločenstva živých kresťanov. (AM)

STRETNUTIE PANI PREZIDENTKY S KRAJANMI V ZÜRICHU

Dňa 20. mája 2022 navštívila krajanov na pôde SKM v Zürichu prezidentka Slovenskej republiky Zuzana Čaputová. V krátkom príhovore pani prezidentka vyzdvihla aktivitu Slovákov žijúcich vo Švajčiarsku v oblasti slovenských tradícií a duchovnej sféry a poukázala na dôležitosť udržiavať to, čo nás spája s domovom.

Za slovenskú komunitu sa prihovorila pani Mária Wimmer Kovačičová, ktorá hlavne zdôraznila že: „**Katolícka misia je jediná inštitúcia, kde sa môžeme stretávať. Je to súčasť nášho života.**“ Príhovor predniesol aj náš misionár Pavol Šajgalík. Vyberáme z jeho slov:

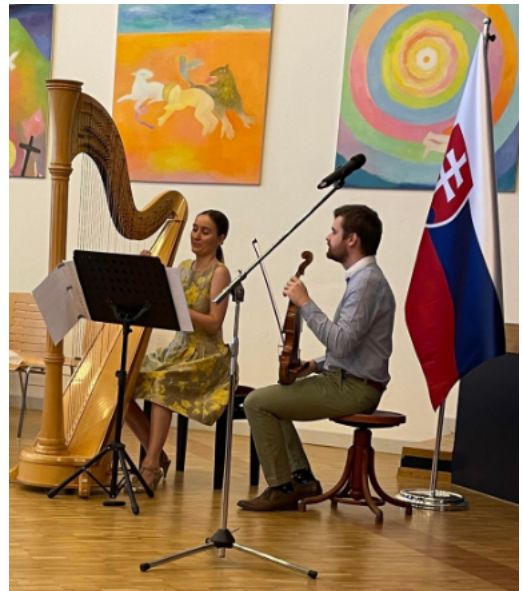
Vážená pani prezidentka, vážení hostia, rád vyslovujem radosť, že sme sa s Vami mohli stretnúť na nepísanej pôde SKM. Nepísanej, lebo sme ako biblický Izrael pútnici. Sme tu, ľudovo povedané fungujeme, ale – zasa biblický pojem – nemáme kde hlavu skloniť. Len vďaka veľkorysosti miestnych farností sa vieme pochváliť priestormi, aké sú tieto. Dovoľte mi, pani prezidentka, aby som sa na SKM pozrel z iného uhla pohľadu. Slovensko a Slováci sú tradične spätí s náboženstvom a hoci niekedy to slovo tradične má až nezdravo veľkú váhu, pre migrantov zo Slovenska SKM nie raz bola prvá záchytná stanica. Byť migrantom nie je ľahké, byť cudzincom tiež. Nejde o vonkajšie prekážky, možno ani nie o to, že žijeme v cudzine, možno materiálne mnohí sú lepšie na tom, ako by boli doma, pre nejedného však ide o vytrhnutie z vlastnej záhradky. Tento stav si priam nárokuje zázemie, ktoré nebude ignorovať vaše vnútorné prežívanie, preto volanie aj po duchovných hodnotách, ktoré vám pomáhajú prekonávať prekážky sveta, bolo veľké. Pre emigrujúcich Slovákov prvým kontaktom boli už tu pôsobiaci českí kňazi, spomeniem pátra Bernáčka, Vrázela a Jirana. Známe postavy slovenských kňazov v emigrácii Juraj Sitkey, Anton Hlinka a Dominik Kaľata navštevovali Slovákov, no iba príležitostne a nejestvovala žiadna dohoda o možnostiach pastoračnej služby. Niekolko Slovákov túžilo sa stretávať vo vlastnom jazyku aj pri bohoslužbách, no očakávať, že miestna cirkev bude súhlasiť s ďalšou cudzojazyčnou misiou (veď išlo stále o ľudí z toho istého ČS), bolo ťažké. Tu sa zrodili myšlienky zasadiť sa o takúto možnosť púťou k Panne Márii, našej Sedembolestnej Patrónke, ktorá nie len zo zvyku sa u kresťanov považuje za pomocnicu. Najskôr v roku 1970 v Mariastein pri Bazileji, v tom čase v regióne Luzernu a Bazilej začal pôsobiť dominikán Pius Krivý. Rok na to – už aj pomocou zvolávania cez inzeráty v médiách – sa konala púť v Einsiedeln. Krátko pred touto púťou prišlo z biskupstva Chur povolenie zriadiť SKM – jej sídlom sa stal Zürich. Prvým jej misionárom bol Anton Banik, salezián, tým si rehoľa saleziánov misiu zobrala pod svoje ochranné krídla. Ich

prostredníctvom sa stalo saleziánske centrum v Zürichu sídlom našej misie na päť desaťročí. Rád by som spomenul mená Anton Baník, Alojz Ondrejka, Ernest Macák, František Polák, Jozef Bago, či Pavol Nizner. Nechcem zabudnúť ani na kňaza, syna migrantov, ktorý istý čas pôsobil v Bazileji - Ján Bernadiča. Vo francúzsky hovoriacej časti zasa od roku 1969 pôsobil vyše 25 rokov neúnavný Otec Martin Mazák, pére Mazák, ako ho poznali a stal sa veľkou autoritou aj v domácich cirkevných kruhoch. Mnohí z týchto kňazov ďaleko prekračovali kompetencie svojho kňazského pôsobenia. Ak sa vrátíme k situácii našich migrantov, ľahko sa dovŕpime, že títo boli nielen horliví kňazi, ale i poradcovia, sprostredkovatelia práce, ubytovania, sociálni pracovníci, sprevádzali deti a mládež, organizovali tábory, letné i zimné stretnutia, podieľali sa na kultúre či vydávaní časopisu, ktorý ostatných 15 rokov vychádza pod názvom Misijný informátor, podporovali zachovanie národnej identity, tiež

spolupracovali s folkloristami. Títo ľudia predstavujú širokú škálu nezištnej obetavosti, ktorá neviem, či sa niekedy niekam zapíše, no v srdciach dotknutých ostáva nezmazateľná spomienka. Pani prezidentka, dovoľm si vo Vašej prítomnosti aspoň takto symbolicky vyzdvihnúť tieto postavy a poďakovať sa za ich prácu. Ich odmena je podľa našej viery pri Bohu, no spomienka na veľké činy formuje predovšetkým nás. Som presvedčený, že bez ich entuziazmu by história Slovákov vo Švajčiarsku nenabrala tých duchovných, či ľudských dimenzií, z ktorých sa dnes dá čerpať. Nedomnievam sa, že je v našej histórii priestor na ostych pri spomínaní mien zradov kňazov, či reholníkov. Ved' sa stali aktérmi v čase, kedy ich sama vlasť označovala za zradcov. Vtedy iba nadšenie a láska k ľudom dokáže konať skutočne veľké diela.

O krátky kultúrny program sa postarali manželia Broňa a Mária Šajgalíkovi hrou na harfe a husliach. Potom pani prezidentka odovzdala ďakovné listy členom našej misie za ich aktívnu činnosť: Daliborovi Kálnovi, Jozefovi Sopkovi a Aristidovi Zelenayovi. V závere

stretnutia sa osobitne prihovorila deťom, rodinám a jednotlivcom, ktorí tam boli prítomní. Srdečná vďaka patrí všetkým, ktorí sa

akýmkoľvek spôsobom podieľali na tomto jedinečnom stretnutí. (EB)

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE V ZÜRICHU

Predposledná májová nedeľa sa stala pamätným dňom pre 14 chlapcov a dievčat, ktorí po prvýkrát pristúpili k svätému prijímaniu. Od septembra sa na túto dôležitú udalosť intenzívne pripravovali na pravidelných hodinách náboženstva, kde preberali nielen základné modlitby a prikázania, ale spolu s katechétkami aj diskutovali na rozličné témy, ktoré prispeli k ich formovaniu po duchovnej stránke. Deti plnili rozličné úlohy, vypracovali projekty o

vybraných svätcoch a viaceré z nich sa zapojili do pôstnej výzvy. Jej výsledkom bol kríž obsypaný kvetmi ako symbol vďaky za obetu Pána Ježiša za nás. Samotný obrad prebehol v krásne vyzdobenej krypte kostola Liebfrauen. Deti boli do celej slávnosti aktívne zapojené: čítali prosby, niesli obetné dary a s radosťou v srdci spievali piesne. Nech ich dobrotivý Pán Boh sprevádza na ich životnej ceste a nech im dá silu a vytrvalosť vo viere. (DK)

Veľká vďaka patrí Anke Macejko a Dominike Kmecovej za prípravu detí.

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE V ŽENEVE

V nedeľu 12. júna aj Ženeva zažila veľký deň: tri dievčatá a jeden chlapec po prvý raz prijali Eucharistiu. Po viac ako ročnej príprave, za ktorú patrí veľká vďaka Dominike Senajovej, sme sa mohli zúčastniť slávnostnej chvíle. Rodičia sa postarali veľmi pekne o výzdobu kostola, ako aj pastoračnej miestnosti, kde sme sa po sv. omši stretli na agapé. Spreádzajme týchto mladých ľudí, aby eucharistický Kristus bol sprievodcom ich životov.

AU REVOIR

V nedeľu 12. júna sme sa v Ženeve rozlúčili s Dorotkou a Jankom (a ich malou Katkou), ktorí sa po úspešnom absolvovaní doktorandských štúdií presúvajú na nové miesto. Dorotka sa veľmi aktívne zapájala v liturgii spevom a Janko počas celého môjho pôsobenia (zrejme aj predtým) veľmi svedomito pomáhal ako kostolník. Obom patrí veľká vďaka za službu. Na novom mieste im vyprosujeme veľa požehnaných dní. (otec Pavol)

SVIATOSŤ BIRMOVANIA V BAZILEJ

V sobotu dňa 4. júna 2022 prijala vo fuellinsdorfskom kostole sviatosť Birmovania z rúk kanonika Reného Huegina naša rodáčka a verná miništrantka bazilejskej SKM Rachel Magdova za účasti svojej rodiny a známych. Rachel srdečne gratulujeme: „Božia láska a dary, ktoré Ti Duch Svätý vliadol do srdca, nech Ti pomáhajú zušľachtiť dušu snahou nasledovať Krista v každodennom živote.“

SLOVENSKÁ PŮŤ V MARIASTEIN

Bazilika v Mariastein bola na našej tohoročnej 52. púti skoro celkom preplnená slovenskými pútnikmi nielen z regio basiliensis, ale aj z celého Švajčiarska, blízkeho zahraničia a dokonca priamo aj zo Slovenska. Početná skupina švajčiarskych spoluobčanov bola tiež prítomná, aby tak preukázali poctu a sympatiu pre náš národ a pre našu kultúru.

Náš misionár, páter Pavol, zorganizoval perfektne slávnostnú svätú omšu. Predsedníčka bazilejskej skupiny, dipl. Ing. Mária Kačicová, spolu s Jankou Molitorisovou,

Marikou Sopkovou a dipl. Ing. ETH Pavlom Krajníkom usmerňovali pútnikov a rozdávali program, ktorý vytlačil náš misionár.

Tradičný vstup do baziliky sprevádzala hudobná skupina mladých z Zürichu, ktorým by sme sa aj touto cestou chceli čo najsrdečnejšie poďakovať, aj za ďalšie hudobné príspevky počas sv. omši. Na čele sprievodu niesol kríž náš farník Mgr. Ivan Šurina a mariánsku zástavu Dr. Štefan Janovjak. Hlavným celebrantom a kazateľom bol prof. Dr. theol. Inocent Szaniszló, OP – dominikán, ktorý prednáša odbor morálnej teológie na rímskej univerzite Angelicum. Vo svojej homílii nás povzbudil, aby sme rozvíjali

naďalej našu kultúru aj tu v zahraničí, v zmysle jednoty univerzálnej rímskej cirkvi a vernosťou k Matke božej, Panne Márii ukazovali svojím životom cestu k jej Synovi Pánu Ježišovi. Páter Ludwig Ziegerer, OSB (Wallfahrtspriester) prečítal evanjelium v nemčine a prehovoril ku všetkým krátkou kázňou; zostal s nami nielen počas sv. omši, ale aj pri obede až do konca. Lektormi čítaní boli Dr. med. Zuzana Masárová a Dr. Štefan Janovjak. Rádová sestra Jaroslava Kotuláková (Kloster Ingebohl) predniesla prosby našej komunity. Miništranti našej misie, Rachel Magdová, Darius Magda, Samuel Krajňák, Paulínka Krajňáková vykonávali ako vždy vzorne svoju anjelskú službu pri oltári. Excelencia, pán veľvyslanec Slovenskej

Kálna spieval liturgické žalmy. Pán akademický maliar Martin Oscitý (Mníchov) zaspieval sólo piesne Kráľovná nebies (skladateľ Jozef Halmo, 1939). Naš farník, pán Štefan Buga zahral na husliach známu Gounodovu Ave Maria za organového doprovodu na prvé prelúdium C-Dur od J.S. Bacha. Na záver zazneli aj hymny pre chrám – Grosser Gott, wir loben Dich a Bože, čos' ráčil slovenskému rodu; chrám doslovne dunel oduševneným spevom z plných hrdiel pútnikov. Český misionár, páter Antonín Špaček, SDB končí svoju misiu vo Švajčiarsku; pani MUDr. Andrea Václavková sa mu coram publico poďakovala aj za jeho stálu, vernú účasť na

republiky v Berne, Ing. Alexander Micovčín nás potčil nielen svojou účasťou a prítomnosťou jeho rodiny a priateľov, ale aj záštitou celého podujatia. Počas svätej omše sme spievali naše krásne mariánske piesne z kancionála Mikuláša Schneidera Trnavského. Pán dipl. Ing. Dalibor

našich slovenských pútiach a popriala mu v mene nás všetkých požehnaný, dobrý čas a stále dobré zdravie v jeho starej domovienke. Počas záverečného sprievodu zazneli na organe mohutné akordy, Maestoso G-Dur, Mikuláša Schneidra Trnavského v interpretácii pisateľa tohto článku. Po skupinovej fotke pred

bazilikou sme mali spoločný obed v blízkej reštaurácii Post a dezert s posedením v záhrade Klosterhotel Kreuz za krásneho počasia. Rozdával som aj letáčik Výstup do dialav – Aufbruch ins Weite, ktorý som pre kláštor Mariastein preložil do slovenčiny. Ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k realizácii našej tohoročnej púte v Mariastein.

Bol to naozaj krásny, požehnaný, sviatočný deň z ktorého budeme ešte dlho čerpať silu a motiváciu pre náš duchovný a spoločenský život. Tešíme sa na stretnutie pri budúcej slovenskej púti v Mariastein, 21. mája 2023. (Jozef Sopko)

SLÁVENIE VEĽKEJ NOCI BEZ OBMEDZENÍ

Hoci Veľká noc je liturgicky privilegiom najväčšej komunity – Zürichu – potešilo nás aj v iných mestách, že sme mohli sláviť obrady Trojdnia bez obmedzení. Liturgické slávenie síce nepridá, ani neuberie nič Kristovmu dielu, no nám dáva účasť – sprítomnenie – toho, čo je jadrom našej viery.

Vďaka aj za možnosti počas pandémie sprostredkovať liturgiu cez rôzne kanály, ktoré nám nové technológie umožňujú, no osobná prítomnosť na slávení je nenahraditeľná. Preto už ani neprenášame viac slávenie svätých omší. Liturgia je predovšetkým osobné stretnutie spoločenstva pred Bohom.

POSLEDNÉ STRETNUTIE MISIJNEJ RADY V ZÜRICHU

Siedmeho apríla sa na svojom poslednom zasadaní stretla misijná rada v Zürichu v zložení: Katarína G., Júlia M., Helena S., Tony H., Richard K. A misionár. Téma bola okrem uzavretia rozpočtu za predchádzajúci rok už len jedna: spôsob volieb do novej misijnej rady, ktorú bude čakať niekoľko významných bodov, ako vytvorenie neziskovej organizácie (nateraz žiadnu nemáme), animácia spoločenstva po pandémie, zostavenie stanov misijných rád a ich spolupráca, pokračovanie pastorácie po odchode českého misionára dona Antonína začiatkom roka 2023, kooperácia s miestnymi

farnosťami. Touto cestou sa chcem poďakovať týmto členom misijnej rady za ich prácu, pomoc a angažovanosť, ktorú odvádzali dlhé roky. Nech sám Pán je najväčšou odmenou za Vašu obetavosť.

V čase prípravy tohto čísla časopisu už prebehli voľby do novej misijnej rady a známi sú aj noví členovia. O nich sa viac dozviete v jesennom čísle, no už teraz im prajeme silu Ducha. Misionár

RODINNÝ VÍKEND BEATENBERG 2022

Koniec pandemickej situácie určite priniesol mnohým z nás veľa dobrého a radosti. A jednou z radostí, ktoré zrušenie opatrení prinieslo, bolo aj obnovenie tradície rodinných víkendov pre rodinky zo Slovenskej

Katolíckej Misie. A tak sme sa znovu stretli cez Turičný predĺžený víkend v Beatenberg, v hojnom počte 80 plus Božích detí, aby sme si spolu s Pánom Ježišom oddýchli, načerpali nových síl a nadviazali nove známosti.

Motto tohtoročného RV bolo : „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“... a ako píšem vyššie, Ježišom požadované minimálne množstvo sme mnohonásobne presiahli. Profesionálny tím animátorov sa venoval našim ratolestiam do roztrhania tela pri olympijských hrách a pri nočnej hre. No a zatiaľ čo deti dali zakúšať animátorom slasti a strasti rodičovstva, rodičia sa zúčastnili workshopov o najväčšom a najkrajšom dobrodružstve na ktoré sa mohli

vydať so svojím partnerom – o manželstve. Nuž a ani sme celkom nevedeli ako, tri dni rodinného víkendu, plných programu pre deti, manželov a aj rodinky skončili. Bolo krásne po dlhej odmlke vidieť starých známych, ale aj nové tváre, nadviazať nové priateľstvá a stráviť spolu čas s Pánom Ježišom. A myslím, že mu s nami, uprostred neustáleho detského smiechu, huriavku, plaču, behania a hier bolo super. Dovidenia o rok, tešíme sa na Vás všetkých. (Milan Bednár)

EUCHARISTICKÁ PROCESIA V BAZILEJI

Vel'kolepé i ostentatívne. Také bývali procesie k slávnosti Božieho Tela v minulosti. Dnes nemáme také pochopenie pre tento druh vonkajšej zbožnosti. Je však na skúmaní znamenia doby, či to nie je jeden z prejavov, ako ukázať dôležitosť Eucharistickej úcty – úcty k prítomnosti Krista medzi nami. Keď sa ohliadneme do minulosti, nájdeme, že tento sviatok bol odpoveďou na pochybnosti voči Eucharistii. Je isté, že v každej dobe hrozí, že znetvoríme podobu Eucharistie čudnými náukami a prejavmi, ako aj to, že poznanie Eucharistie sa vďaka pôsobeniu

Ducha svätého vyvíja. Ale parafrázujúc apoštola Pavla, Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes a naveky (Heb 13,8). Putovanie je dôležitým pojmom Svätého písma a tiež prejavom života našej zbožnosti. Kristus kráčajúci na Kalváriu tiež prechádzal mestom a pritom sa stretával s rôznymi ľuďmi – od prívržencov až po nepriateľov. Naše putovanie s Eucharistiou môže teda byť symbolom aj dnes – pre nás i pre okolostojacich. Začiatkom roka prišiel pán farár mesta Basel Stefan Kemmler s ideou usporiadať takúto procesiu od kostola Allerheiligen, kde sa stretáva i naša komunita, cez kostol Sacré Coeur, miesto stretania francúzskej komunity, do kostola St. Marien. Stalo sa tak v nedeľu po slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi 19. júna. Napriek horúcemu počasiu sa zišlo asi 100 ľudí (vrátane zástupcov troch rodín Slovákov), aby približne hodinovým sprievodom manifestovalo svoju vieru a úctu Eucharistii. Vzhľadom na extrémne teploty im chcem naozaj veľmi pekne poďakovať za ich obetavosť. (PŠ)

STRETNUTIE SO SLOVENSKOU PREZIDENTKOU

Nenechala som si ujsť príležitosť cestovať 20.mája 2022 do Zürichu na stretnutie s mladou, nádejnou slovenskou prezidentkou pani Zuzanou Čaputovou. Ani v minulosti som nevynechala možnosť byť na recepcii s pánom prezidentom Ivanom Gašparovičom v priestoroch Tonhalle v Zürichu. Spolu s veľvyslanectvom Slovenskej Republiky v Berne a v tom čase veľmi aktívnym Združením Slovákov vo Švajčiarsku sme si mohli v roku 2012 i kriticky podebatovať nielen s pánom prezidentom, ale i s jeho veľkým sprievodom. Inak prebiehalo stretnutie s krajanmi v Berne v roku 2016 s pánom prezidentom Andrejom Kiskom, organizované opäť Slovenským veľvyslanectvom, ale v menšom kruhu.

Pri príprave stretnutia s našou pani prezidentkou ma nevyhnutne zamestnávali dve naliehavé potreby. Po vulgárnej reakcii slovenských politických pánov v Nitre pri štarte mesiaca máj som dostala telefonickú správu mojej príbuznej. S rozhorčením opísala situáciu politickej mafie voči pani prezidentke, predstaviteľke nášho štátu. Moja príbuzná zároveň prosila o pomoc vzdorovať v budúcnosti takýmto výrazom ženám a matkám.

Na cestu do Zürichu som šla s vedomím, že je to pravdepodobne moja posledná možnosť stretnutia sa so slovenskou rodinou vo Švajčiarsku a možno i s mojimi rovesníkmi. Rokmi sme sa od seba vzdialili a ešte viacej po skončení Združenia Slovákov vo Švajčiarsku. Uvedomila som si, že okrem návštevy tradičnej

púte v Einsiedeln nezostalo nám starším žijúcim pomimo veľkých centier žiadnej možnosti stretávok a informácií.

Roky som denne dochádzala pracovať do Zürichu, poznala z časti mesto. Ak sa naskytlí možnosti rada som Zürich navštívila a sledovala jeho premeny. Návštevou 20. mája 2022 som si hneď po vystúpení z vlaku všimla väčšiu závislosť cestujúcich od Smartphonu. Kľučkovala som medzi hlavami cestujúcich sklonených nad displejmi a opatrne sledovala smer mojej cesty. Popritom som očami hľadala známu tvár a všimla si modernizáciu nádražia. S malou dušičkou som vstúpila do známej sály farského kostola Liebfrauen. Pozornosť na mňa

upriamili nové stoličky vo sviatočne pripravenej miestnosti, v ktorej som si mohla ešte vybrať miesto. Dopriala som si chvíľočku času na oživenie spomienok na začiatky Slovenskej katolíckej misie vo Švajčiarsku a zvlášť na priestory sály Liebfrauenkirche. Nedochádzala som pravidelne s rodinou na sväté omše do Zürichu, ale na viaceré stretnutia, programy, slávnosti, výročia a posedenia so vzácnymi ľuďmi, ktoré sú pevne uložené v mojej pamäti a za tieto som veľmi vďačná.

**„CELÝ PRIEBEH VZÁČNEHO
STRETNUTIA S PANI
PREZIDENTKOU BOL
MIMORIADNYM PREKVAPENÍM, S
MOŽNOSŤOU OSOBNÉHO
KONTAKTU A KRÁSNYM GESTOM:
PODANÍM RUKY.“**

Slovenské ženy, matky nečakane zmenili dobre poznané domáce prostredie za úplne iné, s vedomím hraničnej medzery medzi neznámym, strateným a novovzniknutým. Viem, že mnohé často slzili, ale s dôverou, nádejou prekonalí mnoho vyskytnutých prekážok. Za tieto úspešné, úžasné ženy a matky, mnohé už nie sú medzi nami, prosím o uznanie u slovenského národa. Mnohé žili a pracovali v skrytosti, iné dostali možnosť zapájať sa v Slovenskej katolíckej misii vo viacerých mestách Švajčiarska alebo v nešťastne ukončenom Združení Slovákov žijúcich vo Švajčiarsku. Vo Švajčiarsku sa postarali o skoré spoznanie nášho malého Slovenska a vzácného národa v dobe temna. Veľa rokov s láskou rozširovali dobré slovenské slovo, prikláňali sa k národu, kultúre a tradíciám. Deťom dali do batôžka slovenčinu, lásku k stratenej domovine a silné národné povedomie. Už len malá hŕstka z nich sa vracia

v spomienkach na prežité časy doma na Slovensku a v cudzine.

Veľa sa príchodom novej generácie pozmenilo. Dnes sa stretávame s krajanmi prevažne mladších vekových skupín. Nielen vek priniesol zmeny v živote slovenských občanov vo Švajčiarsku, ale zvlášť iný politický smer. Občas sa zaoberám témou rozdielnosti oboch skupín. K výsledku som ešte nedošla, je dosť zložitý. Príchod žien a matiek emigrovaných okolo roku 1968 kladiem na najvyšší stupeň solidarity. Prinesené skúsenosti z domova sa odrážajú na pokračovaní generácií žijúcich vo Švajčiarsku. Celý priebeh privítania a vzácného stretnutia s pani prezidentkou bol mimoriadnym prekvapením, s možnosťou osobného kontaktu a krásnym gestom: podaním ruky. V tomto momente som zacítila rovnováhu medzi ženou s prejavom pokory a bezhraničnosti. Vrátil mi pocit, že vek nezapríčiní odlišnosť, odstup. S vážnosťou a toleranciou sa tvoria medziľudské vzťahy a zaniká generačný problém.

Pri ceste vlakom domov som došla k záveru, že by sme si mali všetci zobrať príklad slovenskej pani prezidentky – úctu podania ruky, úsmevu a aspoň krátkeho rozhovoru. Takéto gesto poteší nielen nás seniorov, ale každého, kto pozitívne cíti. S ľahkosťou predbehne mladý staršieho, ten však nosí v kostiach zakúsený život.

Ďakujem Slovenskému veľvyslanectvu v Berne a Slovenskej katolíckej misii vo Švajčiarsku za vzornú organizáciu stretnutia so ženou, ktorá si zobrala na plecيا mnoho zodpovednosti pre dobro a spokojnosť celého národa doma a vo svete.

(Marta van Ooijen – Šuvadová)

ODIŠLI DO VEČNOSTI

*Všetky vloží do božích rúk, šťastie, bolesť,
začiatok i koniec...*

Nečakane a pre nás všetkých veľmi bolestne zomrel po krátkej chorobe milovaný manžel, starostlivý otec a dedko

JURAJ MUDROCH

nar. 15. 4. 1948 + 15. 12. 2021

Pohreb sa uskutočnil v kruhu rodiny, príbuzných a priateľov 20. 12. 2021 v rímsko-katolíckom kostole vo Wängi. Pochovaný bol na cintoríne v blízkosti kostola.

Ďakujeme všetkým, ktorí prejavmi sústrasti zmiernili našu veľkú bolesť a žiaľ.

Smútiaca rodina

Dr. Vladislav Křepelka (8.7.1926 – 15.5.2022)

Početná skupina Čechov, Slovákov a Švajčiarov sa 2. júna rozlúčila v Marienkirche Basel s Dr. Vladislavom Křepelkom - prvým predsedom československej katolíckej misie vo Švajčiarsku. Svätú omšu celebroidal pater Eugen Frey, SJ; životopis a spomienky na svojho otca predniesol jeho syn, Dr. Vladislav Křepelka ml.. Na organe smel doprevádzať pisateľ tohto nekrológu, sólo husle hral pán Štefan Buga st.. Pri nasledujúcom aperitíve, ktoré pripravili dámy miestnej farnosti spolu s Ankou Michalovičovou, kondolovali pani manželke a synovi známe osobnosti z Bazileja, tak aj pán rector emeritus bazilejskej univerzity prof. Karl Pestalozzi, Prof. Heinrich Koller (zákonodarca pri Bundesrate) a iní. Farníci z prvých čias emigrácie 1968 (Pavol Krajník, Štefan Janovjak, pán Holeček, Jozef Sopko a iní) spomínali na naše začiatky vo Švajčiarsku, keď nás dával dohromady prvý československý misionár páter Atonín Bernáček, OSA a Vláďa sa o nás staral ako náš prvý starosta. Naše stretnutia mali nábožensko–spoločensko-kultúrny charakter. Pomáhali sme si navzájom ako jedna rodina. Vláďa chodil medzi nás – aj na slovenské sv. omše zo svojou manželkou Svetluškou, kým len vládla. Posledné roky sa o starý manželský pár staral nielen ich syn, ale ozaj vzorne aj naša farnička Anka Michalovičová. Nikdy nezabudneme na nášho Vláďu a modlíme sa za jeho dušu. Nech odpočíva v pokoji. Drahej Svetluške a Vláďovi ml. vyjadrujeme našu úprimnú sústrasť. R.I.P. (Jozef Sopko)

MISIJNÉ OZNAMY

Notifikácia nových článkov na webovej stránke

Ak chcete byť priebežne informovaní, čo sa deje na misii, môžete sa prihlásiť na odber noviniek priamo na našej webovej stránke www.skmisia.ch. Po potvrdení prihlasovacieho mailu vám príde do mailovej schránky upozornenie, že na webe je nový článok, pričom v predmete bude názov článku a vy sa môžete rozhodnúť, či si článok chcete, alebo nechcete prečítať. Verím, že tým odstránime medzeru v posúvaní informácií.

Príprava na sviatosti v školskom roku 22/23

Už tradične sa v niektorých mestách pripravujú deti a mladí na sviatosť Eucharistie, či birmovania. Príprava sa riadi záujmom rodičov a dispozíciou katechétov v jednotlivých mestách. Ak zvažujete takúto prihlášku, prosím, vyplňte a zašlite prihlášku do konca júla 2022.

Aktuálne rozpisy bohoslužieb si, prosím, vždy overte na stránke skmisia.ch

Zürich: Sv. omše v krypte kostola Liebfrauen (Weinbergstrasse 34, zastávka Haldenegg). Nedel'ná sv. omša spravidla o 09:30. Sv. omša s adoráciou aj na prvý piatok. Detské sv. omše mimo prázdnin tretiu nedeľu v mesiaci. Mimo letných mesiacov sv. omše v stredu v kostole sv. Don Bosca (MCLI Feldstrasse – zastávka Bäckeranlage).

Basel: Spravidla prvú a tretiu nedeľu v mesiaci o 17:30 v kostole Allerheiligen (Neubadstrasse 95, zastávka Laupenring). Po letných mesiacoch bohoslužby od prvej septembrovej neделе.

Bern: Zvyčajne každú druhú a štvrtú sobotu v mesiaci o 17:30 v kostole Dreifaltigkeit (Taubenstrasse 4, v blízkosti hl. železničnej stanice). Po letných mesiacoch začiatok druhú septembrovú nedeľu.

St. Gallen: Sv. omšu naďalej slávi raz mesačne (mimo letných mesiacov) otec Martin spravidla raz mesačne v nedeľu o 16:00 v kostole St. Georgen (St. Georgenstrasse, zastávka Kirche St. Georgen). Presný termín na webe, alebo na adrese: mari.renshaw@gmail.com.

Lausanne: Zvyčajne druhú nedeľu v mesiaci (mimo letných mesiacov) o 10:30 v kaplnke Chapelle du Servan (Chemin Eugène Grasset 12, 1005 Lausanne), v blízkosti železničnej stanice.

Ženeva: Zvyčajne druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci o 16:30 v kostole Saint Julien (Rue Virginio Malnati 3, zastávka Meyrin Village).

Zbierka na Madagaskar a Ukrajinu
Členovia našej misie zozbierali pre misionára Jaroslava Jašša, CM na Madagaskare (slovenského pôvodu) počas adventných nediel' spolu CHF 2'960, ktoré sme poslali misionárovi 20. decembra 2021, aby mohol nakúpiť ryžu pre miestnych obyvateľov k vianočným sviatkom. Po vypuknutí konfliktu na Ukrajine sme vyzbierali na pomoc ľuďom, ktorí opustili svoje domovy a prišli na Slovensko CHF 1'290, ktoré boli 9. mája zaslané na transparentný účet Maltézskeho rádu, ktorý dané peniaze používa výhradne na tento účel.

Empfangsschein

Konto / Zahlbar an
CH31 0900 0000 8771 3760 8
Katholische Slowakenmission ZH
Brauerstrasse 99
8004 Zürich

Zahlbar durch (Name/Adresse)

└

└

Währung Betrag

CHF

└

└

Annahmestelle

Zahlteil

Konto / Zahlbar an
CH31 0900 0000 8771 3760 8
Katholische Slowakenmission ZH
Brauerstrasse 99
8004 Zürich

Zusätzliche Informationen
Spende

Zahlbar durch (Name/Adresse)

└

└

Währung Betrag

CHF

└

└

└